

No poslije nekoga vremena, iz inače nam nepoznatih razloga, nastadoše napeti odnosi između Kresimira i dužda Otona Orseola, jer vidimo, da je hrvatski kralj sebi podvrgao dalmatinske gradove. Nato pođe dužd godine 1018. s brodovljem put Dalmacije i opet preote hrvatskom kraljevstvu one gradove. Baš oko toga vremena satri'o je bizantinski car Vasilije II. poslije dugotrajna rata Bugarsku i učinio je bizantinskom provincijom, a podjedno pokori i Srbe te zavlada Srijemom, gdje je bio tamošnji bugarski zapovjednik *Sermo* na izdajnički način smaknut. Ne mogavši se upustiti s jakim carstvom u borbu, braća Kresimir i Gojslav priznadu dobrovoljno vrhovnu vlast njegovu, a car Vasilije II. ostavi hrvatskom kraljevstvu potpunu slobodu i pošlje Kresimiru darove, odlikovavši ga naslovom „patricija“ (1019).

Malo kasnije bukne u Veneciji buna protiv porodice Orseolâ, pače dužd Oton bi protjeran. Zbog toga prometnuše se i hrvatski rođaci Orseolâ u neprijatelje mletačke, i kralj Kresimir III. pokuša ponovo da zauzme dalmatinske gradove, ali ga u tom spriječi južnoitalski bizantinski vojskovođa Bojoan (Buzianus), razbivši mu vojsku (1024). U tom ratu zarobe Bizantinci kraljicu i sina joj nepoznata imena, dakle mlađega brata Stjepanova, te ih pošalju u Carigrad; ali nam njihova dalja sudbina nije poznata.

Stjepan I. (1030—1058). Dobrza bude vas rod Orseolâ trajno istjeran iz Venecije, a onda se vrati u Hrvatsku na očev dvor kraljević Stjepan. Kralj Kresimir vladao je još 1030. te je na putu slao u Carigrad svoğa zadarskoga rođaka Madijevca Dobronju, bez sumnje da kod cara Romana III. Argira (1028—1034) isposluje sporazum u pitanju dalmatinskih gradova. To pitanje bijaše glavna briga njegova sina i nasljednika **Stjepana I.** (poslije 1030. do 1058.), a on iskoristi tadanje smutnje u bizantinskom carstvu tako, da je zaposio dalmatinske gradove te onda opet poslao u Carigrad rođaka Dobronju, da izravna nastali spor s carstvom. Ali ga Grci bace u tamnicu, u kojoj i umre (oko 1045.), dok su u Dalmaciju poslali brodovlje, da obnovi carsku vlast. Docije se ipak kralj Stjepan izmiri s carstvom, našto mu ono predade dalmatinske gradove u upravu, a jedini je Zadar došao pod zaštitu mletačku za dužda Dominika Kontarina (oko 1050.). Kralj Stjepan umr'o je oko 1058. i bi sahranjen u crkvi sv. Stjepana pod Klisom, a na prijestô sjede sin njegov Petar Kresimir.